

26. Izraelský národ se během let v Egyptě rozrostl

Izraelité se zabydleli v Egyptě. Mezitím se na trůně vystříдалo mnoho faraonů. Jeden z nich však Izraelity neměl rád a bál se jich. Rozhodl se, že z Izraelitů udělá své otroky.

Jakub se se svými syny a jejich rodinami zabydlel v egyptské zemi. Hospodin jim žehnal. Měli dostatek jídla i místa, na kterém mohli spokojeně pást velká stáda ovcí, koz a jiného dobytka. Žilo se jim krásně, a tak zapomněli na zemi Kanaán, kterou jim Hospodin dal, aby se do ní vrátili a v ní šťastně žili. Pomalu zapomínali i na to, že se tak mají dobře díky Hospodinovu požehnání.

Uplynulo mnoho let. Umřel starý Jakub, bohatý a moudrý Josef i všichni jeho bratři. Jakubova rodina, které se říkalo Izraelité, stále bydlela v Egyptě. Izraelité však nebyli u Egyptanů ani trochu oblíbení. Dostali od nich posměšnou přezdívku „Hebrejové“, to znamená „lidé z druhé strany“, tedy cizáčky, kteří vypadají jinak než oni. Hebrejové měli skutečně jiné, tmavší tváře, nosili jiné oblečení, měli jiné zvyky, mluvili jinou řečí a hlavně věřili v jediného Boha Hospodina. Egyptané si představovali, že bohů je mnoho a mají lidskou či zvířecí tvář a každý z nich se stará o rozdílný úkol. Za největšího a nejdůležitějšího boha považovali faraona. Tomu se klaněli a vzdávali mu úctu.

Hospodin Izraelitům žehnal, rodilo se jim stále mnoho dětí. Jenže z Izraelitů žijících v Egyptě, kterým se dařilo a bylo jich čím dál více, neměl radost nový vládce Egypta – faraon. Přepadl ho strach: „Těchto Hebrejů bude co nevidět více než nás Egyptanů! Co když se z izraelských chlapců, až vyrostou, stanou silní vojáci a ve válce se spojí s našimi nepřáteli?! Co s námi bude?“ Faraon si proto lámal hlavu, co by Izraelitům provedl, aby k něčemu takovému nedošlo. Takto přemýšlel: „Mám je vyhnat ze země? Ne, to by bylo nemoudré. Zbavil bych se užitečných poddaných.“ Faraon chtěl Izraelity využít ke svému prospěchu. Pak si řekl: „Uděláme z nich naše otroky. Budou muset dělat těžkou práci – stavět vlastníma rukama města s vysokými budovami. Určitě se jim pak nebude rodit tolik dětí.“ Jak hloupý faraon; myslel si, že díky svým nápadům zabrání Hospodinu, aby Izraelitům žehnal a chránil je.

Úkol:

Faraon přímo zuřil, že je Izraelitů čím dál více. Byl sice bohatší než oni, měl krásný palác, zlaté náramky, spoustu služebníků, jeho bohatství bylo

ale ve věcech. Izraelité byli bohatí jinak. Narodila se jim spousta dětí a měli Hospodinovo požehnání a to je mnohem větší bohatství než všechno faraonovo zlato stříbro. I my se můžeme společně hrát apod. Vždyť to, že se máme rádi a je nám spolu dobře, je vzácnější, než kdybychom měli třeba kolo ze zlata nebo značkové oblečení.